

סנהדרין נא

	בת כהן			אשה רגילה	
	ר' שמעון	ר' ישמעאל	תנא קמא		
ארוסה	שריפה	שריפה	סקילה	סקילה	
נשואה	שריפה	חנק	שריפה	חנק	

ברייתא

1. **ובת איש כהן כי תחל**, יכול אפילו חללה את השבת - תלמוד לומר **לפנות** - בחילולין שבזנות הכתוב מדבר.
2. יכול אפילו פנויה - נאמר כאן **אביה** ונאמר להלן **אביה**, מה להלן - זנות - עם זיקת הבעל, אף כאן - זנות עם זיקת הבעל.
3. או אינו אומר אביה אלא להוציא את כל האדם? כשהוא אומר היא מחללת - הוי כל אדם אמור, הא מה אני מקיים **אביה**? נאמר כאן **אביה** ונאמר להלן **אביה** מה להלן - זנות עם זיקת הבעל, אף כאן - זנות עם זיקת הבעל.
4. אי מה להלן נערה והיא ארוסה - אף כאן נערה והיא ארוסה. נערה והיא נשואה, בוגרת והיא ארוסה, בוגרת והיא נשואה, ואפילו הזקינה מניין? תלמוד לומר **ובת כהן** - מכל מקום.
5. בת כהן אין לי אלא שניסת לכהן, ניסת ללוי ולישראל, לכותי, לחלל, לממזר ולנתין, מניין? תלמוד לומר **ובת איש כהן** - אף על פי שאינה כהנת.
6. היא בשריפה ואין בוועלה בשריפה. היא בשריפה ואין זוממיה בשריפה.
7. רבי אליעזר אומר: את אביה בשריפה ואת חמיה בסקילה.

1. **קושי:** אמר **מר**: יכול אפילו חיללה שבת. חיללה שבת - בת סקילה היא!
תירוץ: אמר רבא: הא מני רבי שמעון היא, דאמר: שריפה חמורה. סלקא דעתך אמינא: הואיל ואחמיר בהו רחמנא בכהני, דרבי בהו מצות יתירות - תידון בשריפה, קא משמע לן.
קושי: מאי שנא מיניה דידיה?
תירוץ: סלקא דעתך אמינא: איהו דאישתריא ליה שבת לגבי עבודה, היא כיון דלא אשתריא שבת לגבה - אימא תידון בשריפה, קא משמע לן.
2. **קושי:** יכול אפילו פנויה - הא **לפנות** כתיב!
תירוץ: כדרבי אלעזר, דאמר פנוי הבא על הפנויה שלא לשום אישות עשאה זונה.
3. **קושי:** או אינו אומר **אביה** אלא להוציא את כל אדם אלא מאי ניהו - שזינתה מאביה, מאי איריא בת כהן? אפילו בת ישראל נמי! דאמר רבא, אמר לי רב יצחק בר אבוודימי: אתיא **הנה**, אתיא **זנה זנה**!
תירוץ: איצטריך, סלקא דעתך אמינא: קרא לאפוקי מדרבא, מדגלי רחמנא בבת כהן ולא בבת ישראל - קא משמע לן.
5. **קושי:** בת כהן, אין לי אלא שניסת לכהן, ניסת ללוי, לישראל, ולכותי, ולחלל, לנתין, ולממזר, מניין? תלמוד לומר **בת איש כהן** - אף על פי שאינה כהנת. משום דאינסבא להו להני לאו בת כהן היא? ותו: מידי כהנת לכהן כתיב?
תירוץ: סלקא דעתך אמינא **כי תחל לפנות** - אמר רחמנא, הני מילי - היכא דקא מתחלא השתא, אבל הא, כיון דקא מתחלא וקיימא מעיקרא, דאמר **מר**: **ובת כהן כי תהיה לאיש זכ**, כיון שנבעלה לפסול לה - פסלה, ללוי וישראל נמי - **אשה כל בית אביה כנאוריה**, מכלל דכי איתיה גביה - לא אכלה, אימא לא תידון בשריפה - קא משמע לן.
ודלא כרבי מאיר. דתניא: **בת כהן שניסת לישראל ואכלה תרומה - משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש, ומיתתה בשריפה. ניסת לאחד מן הפסולין - משלמת קרן וחומש, ומיתתה בחנק, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים: זו וזו משלמות קרן ולא חומש, ומיתתן בשריפה.**

בת כהן			אשה רגילה	
ר' ישמעאל	ר' שמעון	תנא קמא		
שריפה	שריפה	סקילה	סקילה	ארוסה
חנק	שריפה	שריפה	חנק	נשואה

דחייה	את חמיה בסקילה	את אביה בשריפה	
מאי איריא בת כהן? אפילו בת ישראל נמי! בתו – בשריפה, וכלתו – בסקילה. כמאן?	מחמיה	מאביה	הצעה 1
<ul style="list-style-type: none"> אי כרבנן, האמרי: נשואה יצאת לשריפה ולא ארוסה. אי כרבי שמעון, האמר: אחת ארוסה ואחת נשואה בשריפה. ואי כרבי ישמעאל, האמר: ארוסה יצאת לשריפה, ולא נשואה. את חמיה – חנק הוא! 	ברשות חמיה	ברשות אביה	הצעה 2
מתקיף לה רבי ירמיה: מידי "למעלה" "למטה" קתני?	כל שהיא למעלה ממיתת אביה, ומאי ניהו? ארוסה בת ישראל. דאילו ארוסה בת ישראל בעלמא בסקילה, הכא במיתת חמיה בסקילה.	כל שהוא למטה ממיתת אביה – ומאי ניהו? נשואה בת ישראל. דאילו נשואה בת ישראל בחנק, הכא במיתת אביה בשריפה.	רבי משמיה דרבי יוסי ברבי חנינא - כרבנן
אמר רבא: מאי שנא? או אידי ואידי ממש, או אידי ואידי רשות.	מחמיה, בסקילה וכל אדם – בחנק	ברשות אביה, בשריפה	רבי ירמיה - כרבי ישמעאל
מתקיף לה רבי חנינא: הא אידי ואידי רבי שמעון בשריפה קאמר?	אף נשואה חד דרגא מסקינן לה, מחנק לסקילה	מה ארוסה חד דרגא מסקינן לה, מסקילה לשריפה	רבא - כרבי שמעון וקסבר רבי אליעזר נשואה כארוסה
	את אביה בסקילה	ואת חמיה בשריפה	רבינא – כרבנן ואיפוך

